

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA.

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals.

Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 "

Estranger. . . . . 18 "

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

FENÓMENOS.

A pesar dels primers frets, aquest any los arbres de la Rambla han seguit carregats de flors.

14 DE OCTUBRE!

Anticipèmnos á l' història.

Hi ha la costum inmemorial, més vella que 'ls anys qu' en Cánovas serà poder sumats ab los que tardará á serho en Sagasta, de solemnizar las grans fetxas de l' història en lo seu dia corresponent, una vegada al any.

Nosaltres, á copia d' estimar lo progrés y á copia de practicar las sèvas lleys, hém arribat un bon xich més enllá. ¡No faltaba més!

Per solemnizar una gran fetxa, no esperém á que haja passat l' any, ni molt méns.

La solemniséem á la vigília de susuhir lo fet que la immortalisa.

¡Vejin si som radicals!

De segur que si per comte de haver nascut á Espanya, fossem francesos, en Mac-Mahon per serho massa, 'ns embarcaba sense formació de causa.

**

La fetxa del 14 de Octubre de 1877, podém solemnizarla avuy 13 de Octubre á la vigília.

Som com lo casat qu' espera plé de goig l' hora de ser pare per primera vegada.

Té algun temor, experimenta alguna vaga inquietut, hi ha moments en que fins s' imagina que pot succhirli una desgracia.... No importa; l' idea de qu' està en vigília de veure á un nou ser venint al món animat ab la vida qu' ell l' hi ha dat, portant en las venas la sèva mateixa sanch y en l' esperit un tros de la sèva ànima, l' embarga per complert, y fá olvidarli penas, perills, inquietuts....

A un home en tal estat aneu y dibèuli:— «Escolta, ¿voldrias poder tornar endarrera?»

De segur que 'us contestará:— «No, y mil vegadas no; si may me 'n anava endarrera, sería per tornar á comensar.»

**

Figúrinse ab aixó lo qu' hém de sentir nosaltres en lo dia de avuy, 13 de Octubre de 1877.

A l' altra part del Pirinéu hi ha una senyora que 'ns interessa. ¡Qué volen ferhi! Es tant guapa, tant franca, té tant bonas circumstancias, que no podém de méns.

Y no 's cregan; no som nosaltres sols. En aquests moments tota l' Europa se la mira, tothom espera l' hora próxima en que 's troba de ser mare.

¿Inspira 'l seu estat algun temor, algun dubte, algun mal pensament, algun sobresalt d' aquells que no poden evitarse en uns moments tant crítichs?

A nosaltres cap.

Avuy lo mateix que ahir, igual que cinch mesos endarrera, tenim confiança, confiança complerta, y lo que encare val més, justificada.

**

Hem parlat ab los metjes més famosos de tot lo mon y tots están d' acort; tots ells confirman y aseguran las nostras esperansas.

Cinch mesos, desde 'l 16 de Maig, cinch interminables mesos han estat pulsantla cent vegadas cada dia; hi havia causa per estar malalta y no n' estava, causa per tenir febra y no 'n tenia....

¡Ah! Aquel cap sempre seré, sempre fresch, sempre animat de coneixement, no l' havian trobat á ningú may en semblants cassos.

Aquell pols segur ysua, tant igual, tant seguit, tant sá, que l' hi donava un tacto tant esquisit en totas las circumstancias, ha vingut sent l' admiració dels metjes y la desesperació dels sèvas enemichs.

**

¡Dèls sèvas enemichs!....

¿Una senyora com aquesta té enemichs? ¿Es possible que 'n tinga?

Aixís ho ha volgut la fatalitat. Enemichs terribles, implacables, decidits á tot.

Enemichs que han estat escarnintla, insultantla, maltratantla de paraula y d' obra; que han tractat d' apoderarse dels sèus béns, del seu patrimoni, fins de la sèva honra; que presentantla publicament com lo que may havia sigut, ni may serà, una causa de infelicitat, de perturbació y d' escándol, volían arrebatari totas las simpatias; que coneixent las sèvas aficions y preferencias no l' hi permetian gosarlas poch ni gota; qu' estant perfectament bona la tenian postrada en lo llit y á dieta, vulgas que no vulgas, y que per colmar las sèvas aficions, l' hi deyan:—«Es inútil que 't cansis: ó bé 't donas per morta ó resignat á permanceixe sempre com are: si may tractas d' alsarte, 't farém jeure per forsa; entenga 'u per endavant, si perts, nosaltres guanyarém; y si guanyas, perderás.»

Després de tot aixó admirinse de que no haja conegut la febra, de que haja tingut sempre 'l pols segur.

Ni la febra momentánea de l' ira, ni 'l tremolor de l' incomodo.

Serena sempre y sempre confiant en las sèvas forsas; aixís l' hem vista durant aquests cinch mesos de martiris físichs y morals.

Confessin que una constitució tant robusta, tant resistent, tant poderosa, no se 'n vá terra en lo moment del part.

Los desesperats esforços y las armas de mala lley que han empleat los sèus enemichs, han produhit un efecte contrari de lo que 's proposavan. Los ha sortit lo tret per la culata.

Tractavan de rendirla, y han posat de relléu las sèvas forsas....

¡Confiansa!

¿Qui no la tindrà, quan es tant legítima, tant bèn fundada?

No es alló de que 'l cor m' ho diu, ne tinch un presentiment y altres tonterias; es una cosa més segura, es una lley matemática: dos y dos son quatre, y tirin pèl cap que vulgan los qui 'u negan.

Han volgut contar, ó més bèn dit, han tingut de contar, y errarán los comptes: sortirá una majoría, y la majoría no será sèva, será de qui l' ha sabuda mereixe tenint rahó y sabent demostrar continuament que la tenia; sent honrada y sabent semblarho.

**

Los grans conquistadors, Alejandro, Cèssar Napoleon, en la vigília de una gran batalla, han esperat ab impaciencia la sortida del sol.

També la democracia, aquesta gran idea que vá conquistant lo mon, espera impacient la sortida del sol del dia 14 de Octubre de 1877; y l' espera confiada, porque havent contat y medit las sèvas forsas, sab que 'l sol de demá, té de iluminar una victoria.

La victoria de l' opinió alcansada sense sanch, sense desastres, sense rompre la vida de un sol home.

¡Vejin si hi há motius y més motius per comensar á solemnizar aquesta fetxa, á la vigília!

P. K.

LO CANT DE LA CASTANYERA.

A MON AMICH J. III.

—¿Sentiu castanyera?
¿sentiu quinas bolas?
—Crideu com jo crido
¡calentas y grossas!

Si 'l vot volem dar-me
cridava en Pau Llonsa,
jo una hermosa Xauxa
faré d' aquet pòble;
tindren carreteras
per 'na á Barcelona,
y al Congrés trobantme
jo armaré tals broncas,

qué faré que s' ompli
d' arjant vostras bossas;
y abolits quedantne
los drets que 'ns imponen,
veuréu com ne brilla
lo nom d' en Pau Llonsa.

—¿Sentiu castanyera?
¿sentiu quinas bolas?
—Crideu com jo crido
¡calentas y grossas!

—Si ab vosté jo 'm caso
la faré ditxosa,
tindrà vint cambraera,
divuit cusidoras,
ninyeras, lacayos,
avalls, éuga, cotxe,
palco en el Liceo,
castells, palaus, torras.....
Será de ma hisenda
senyora y majora,
fará lo que vulga
qu' á mi poch m' importa....

—¿Sentiu castanyera?
¿sentiu quinas bolas?
—Crideu com jo crido
¡calentas y grossas!

D' aquell qu' ara pássea
vestit á la moda,
que dú per tot dia
anells y alt as joyas
que porta levita,
sombbrero de trona,
y á dins las butxacas
dringar fá las grogas
sabéu lo seu titol?
—¡Marqués, Duch ó Conda!
—¡Cal.... res d' aquets quientos:
¡es mestre d' escola!

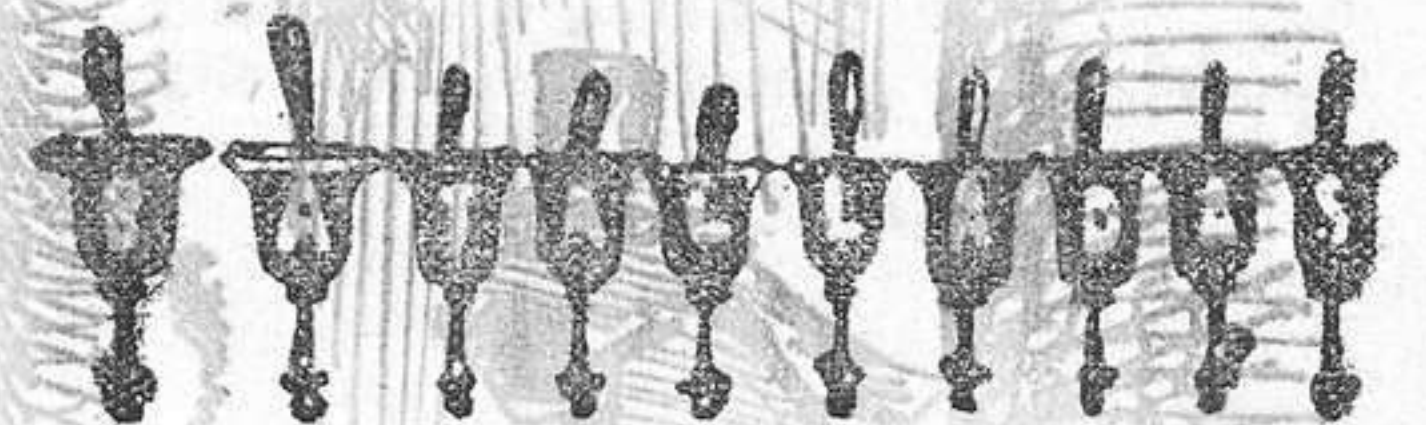
—¿Sentiu castanyera?
¿sentiu quinas bolas?
—Crideu com jo crido
¡calentas y grossas!

Lo govern prepara
grandiosas reformas,
treyntnos las cargas
qu' avuy nos esplotan.
Veuréu de quin modo
pujará la bolsa....

Si aném al Hospici,
hi anirém ab cotxe,
reynant per Espanya
llibertat y ordre
y sent la gent rica
l' amiga del poble.

—¿Sentiu castanyera?
¿sentiu quinas bolas?
—Crideu com jo crido,
¡calentas y grossas!

C. GALCERAN.

Una caricatura francesa, relativa á la guerra d' Orient:

Representa l' escena un camp de batalla: en lo primer terme, colocat l' un sobre de l' altra hi ha 'l cadáver de un rús y un turch.

Pèl fondo s' adelantan los representants de las potencias. Y du lo lema:— «La diplomacia europea escullint lo moment més oportú, per separarlos.»

Després del Concell Supremo de la guerra, la Junta d' instrucció pública s' oposa á las decisions del ministeri.

Viure per veure.
D' en mica en mica, la conciliació conservadora, anirá semblantse una conciliació d' aquellas que 's despatxan á Sant Gayetano.

Ab l' única diferencia de que ni siquiera hi haurán les homes bons.

S' ha ampliat l' empréstit de Cuba.
¡Y la guerra!

Mirin senyors, que tractantse de Cuba may s' acaban ni aqueix ditxós empréstit, ni aqueixa ditxosa guerra....

Lo constitucional Romero Ortiz ha anat a Andalusia a veure 's ab en Topete.

Aquets constitucionals no 's cansan may: al istiu al Nort; a l' entrada d' hivern al Sur d' Espanya.

Y tot l' any en Bàbia, ó com si diguéssim a ca 'n Paper Ridicul.

En la flor de l' edat y de las esperansas, ántes de cumplir 30 anys, morí a las tres del mati del divendres últim lo distingit periodista, redactor de la GACETA DE BARCELONA, D. Anton Llaberia y Magarola.

Las letras experimentan una pérdida irreparable, y sus amigos y companys, entre 'ls quals nos contavam la sentim molt dolorosa, per las qualitats de inteligencia y de bon carácter que 'l distingian.

Unim nostre se timent al de sa pobre y desvalguda mare, que queda sola en lo mon, després de haver presenciada la mort de tots los individuos de sa desgraciada familia.

A las onse del mati de avuy será conduhit lo cadáver al cementiri. Se suplica la asistencia a la casa mortuoria, carrer del Om, 1, principal.

Casi tots los bonapartistas, legitimistas y orleanistas que 's presentan candidats en las elecciones francesas, han dit que respectarian la República.

¿Ho creuen vostés?

Donchs jo tampoch.

Hi ha una inmensa diferencia entre respetar la República ó que la República 'ls fassa respecte.

Els prou han volgut; pero no han sapigut dirho.

Dias endarrera 'l carruatje del gobernador de Madrid vá atropellar a un individuo.

¿No sería hora de que 's fes una ley aixis, com la de imrenta, destinada a reprimir los abusos dels carruatjes dels empleats conservadors?

Si per cas, solicito la plassa de fiseal.

Lo jusgat de Albocacer ha disposat que 's procedeixi a la captura del cabecilla Cucala.

¿Volén capturarho?

Que 'l busquin bé y potsé 'l trobaran amagat dinlre 'l tinter d' alguna oficina.

Diumenje passat en l' Aquarium, los bussos, van treballar dinlre d' un safreig.

Al individuo de la comissió que vá tenir aquesta idea, l' hi haig de donar un consell.

Dediquis a escriure sainetes; creguim ami; farà forrolla.

En lo planisferi del mateix aquarium, hi hem trobat una modificació.

S' ha passat una bandereta a todas las naciones en ell indicadas, y s' ha procedit ab tant acert, que sobre Italia, per exemple, hi hém vist la bandera de Nàpols, la de Saboya y fins la del Papa.

Senyó encarregat de las banderas, aixis com lo dels bussos podria dedicarse a fer sainetes, vosté a ratos perduts no sería mal que estudiés l' historia de l' Italia moderna.

Desde 'l dia en que la vá deixar alló, dels Estats del Papa, del Rey de Nàpols, y dels ducats de Módena y Toscana, ja es dat y benehit deu mil vegadas.

No 'ls parlém del misteriós aconteixement ocorregut en lo carrer de la Fresa de Madrid, porque ja l' haurán vist referit en tots los periódichs.

A més la cosa es misteriosa; hi ha un mort y un ferit de per mitj; lo tribunal enten en l' assumpto y es precis deixarli complerta llibertat d' acció.

No farém com la Epoca.

L' Epoca, anticipantse a la averiguació del fet, demana pels pressos un cástich exemplar.

Demana mes.

Diu qu' es hora de que s' estableixi una ley de vagos.

No hi tinch cap inconvenient.

Que 's fassa la ley de vagos y que comensin per aplicarla als vagos de real ordre, a tants com viuhem ab l' esquena dreta, a la sombra de la política conservadora..

A Tarazona han sortit un pasquins per las cantonadas, que dihuen lo següent:

«Al primer que pagui 'ls consums, se l' hi tallará 'l cap en rodó.»

Un problema tremendo:

¿Qué val més, morir-se de gana com un mestre d' estudi, ó ab lo cap a terra com un pollastre?

Estich desitjós de veure com resolen lo onflicte 'ls contribuyents de Tarazona....

Lo govern ha exigit al Ajuntament de Madrid la construcció de un cementiri dinlre de un plasso perentori.

Es la primera vegada que aplaudeixo la previsió de aquest govern.

Al ménos si té de haverhi víctimas, que no 's quedin al mitj del carrer sense enterrar.

Diu qu' en Romero Robledo prepara una nova circular reservada sobre ordre públich.

¡Ave María puríssima!

Al llegir noticias com aquesta, no faig mes que posarme una planxa de suro entre l' armilla y 'l gech, presentar l' esquena y esclamar: «Senyor, qui 'm vulga pegar que 'm pegui.»

Una noticia curiosa:

A Cabral (Galicia) vá caure un noy de 11 anys de dalt de un pi, morint al acte, y 'l rector vá negarse a donarli sepultura eclesiástica, per que havia mort sense confessió.

Aixó demostra qu' hém de ser molt previsors y establir un confessionalari a mitja soca de tots los arbres.

O no donar un pas sense dur un capellá a la vora que 'ns confessi y 'ns enterri.

Y si es en temps de carlins, entre la confessió y l' enterro, de passada pedrá fusellarnos.

Vajin content.

En lo transcurs de 8 a 10 dias hi ha hagut las següents execucions:

Tres en Murcia, una en Bilbao, dos en Pamplona, una en Belmonte, una en Logroño, dos en Algeciras y una en Estepona.

Durant los mateixes dias han sigut condemnats a la mateixa pena dos reos en Almansa y un en Burgos.

Eficacia de la pena de mort y dels procediments dels conservadors.

Orovio, 'l nostre incomparable ministre d' Hisenda ha deixat cessants a 168 empleats del ordre dels xanguets, es a dir que tots plegats no cobraven per menjar siguera.

En cambi ha gastat mes de 7 mil duros per arreglar-se habitacions particulars en l' edifici del ministeri.

Las economías ben entesas, son com la caritat, com nsan per un mateix.

ANACREONTICA.

¿Qué 't passa? ¿Que tens? ¿Que ploras?

¿Qu' es lo que t' intranquilisa?

¿Qué contesta lo teu cor?

¿Qué 't fa sospirar m' aymia?

Si desitjas d' un amant

los besos d' amor y ditxa

aquí tens, hermosa méva,

lo meu cor, que sols suspira

per poder sellar ton front

ab lo bes del d' alegría.

Si desitjas mil riquesas

ó mil plers del mon desitjas,

sempre estaré disposat

a complaure 'l desseguida

¿Qué tens? Dígasmho, per Déu,

que 'l meu pit per tu delir

¿qui 't fa gemegar aixis?.....

— Una arruga de la mitja.

PAREDES.

—Passant de nit per un carrer del Ensanche un marit y muller, diu aquesta:

—Mira Manel, una estrella que cau.

—¿A hont?

—Pél cantó de Monjuich.

—¿No cauhen tantas!...

—¿Y a hont van a parar?

—A hont vols que vajan.... Si cauhen a Montjuich, sobre la màniga de algun militar.

Vayent que sempre están putinejant lo pis de la Rambla, y que no poden caure quatre gotas que no estiga plena de fanch, un snscritor nos envia un remey que regalém al Ajuntament.

Ómplis la Rambla de carlins; dénguis a cada carlí un número de la Campana de Gracia: la llegiran, y naturalment comensarán a picar de péus.

Com que no hi ha carlí que no 'l stinga grossos, ab poch moments que duri 'l ball de Sant Vito, ni hi haurá prou per deixarla més forta que un empedrat.

Llegint lo Diari:

«Una senyoreta s' ha matriculat en la facultat de dret de la Universitat de Barcelona.»

La Lluisa, pollita molt aficionada a ficarse allá a hont no la demanan, esclama:

—¿Qui sab si 'm matricularian a mi si 'm presentava!

—No 'u crech, l' hi respon una seva amiga; avants necesitas ser batxillera.

—Batxillera ray, ja 'u soch, a lo ménos la mamá sempre me 'u dia.

Lo dissapte últim lo célebre pare Barrios va acompanyar a Montserrat a una pelegrinació composta de 200 criaturas.

Al últim aquestas cosas venen a serlo que jo 'm creya, criaturadas.

Quan hi anava la gent gran, las pelegrinacions se componian de 700, 800 y hasta 1000 personas.

De criaturas no n' hi han anat més que 200.

Descontin las que, quan tindran ús de rahó se donarán vergoña de haberhi anat, y regoneguin los carlins que 'l porvenir se 'ls gira d' espatlla.

No obstant; mentres hi haja anyells, hi haurá moltons, y mentres hi haja moltons, hi haurá llana.

Un candidat conservador francés se presenta a un elector qu' esclata de tant grás y l' hi diu:

—Desenganyèu s's, si no guanyém, no contéu pás estar tranquil....

—Tranquil? respon l' elector, que n' estiga qui vulga: precisament lo metje may me calla, dihent que si no vul' teni una feridura 'm donga combat.

FÁBULA.

DEDICADA A UN MARISCAL.

Era verda la taula: al entorn d' ella

tant atenta la vista com l' orella,

un gran pilot de jugadors guaytava

com lo banquer las cartas remenava.

Ab má segura y llesta

tréu una carta, gira un ás y apunta:

—«Senyors, ¿fa goig a algú aquest ás?» pregunta

Y un jugador:—«Va un duro a l' ás» contesta.

—«Alerta qu' es d' espasa

y com sabeu es perillós jugarhi—»

—«¿Brometas a aquest' hora? ¡Avant! Repari

que ja 'm triga 'l moment per ferhi basa»

No feya ni un segon, que aixi 's parlava

y altra carta 's girava:

—«¡L' ás de basto!» diu un; lo banquer:—«Malo!»

y en tant lo jugador, guasson cridava:

—«Ja 'u veu banquer, contra n' espasa, un palo.»

—«¿Contra l' espasa un palo? Home, home

m' agrada aquesta broma....»

Donchs are 'm toca a mí, y jo l' hi aseguro

que 'l faré riure un rato.

Miri, y parlém a pams.... Si 's mon, lo malo

Vosté ha guanyat; pero jo 'm quedo 'l duro.»

Y ab una ma 'l revólver apuntava

y ab l' altra la moneda enbutxacava.

—«¡Contra l' espasa un palo!.... Veyám are

en contra del revolver que prepara....»

¡Fillets de Déu!.... En menos temps que 'u conto

lo revólver, y 'l duro y aquell tonto

que acabava de fer la quijotada,

van baixar pél balcó de una volada.

A l' Hospital van durlo ab la camilla, y deya l' endemà una gacetilla:
 «Ayer noche en la calle del Hospicio un caballero de elegante viso, se arrojó del balcon de un primer piso, se cree no estaba en su cabal juicio.»

Esclamava un dia un conservador tot satisfet.

»Es una gran cosa aixó de remenar las cire-ras! Mentres engreixem als nostres amichs, fem morir de gana als adversaris.

«Als nostres amichs conservadors repartint-los empleos; als cessants liberals, no pagantlos las cessantias.

«Ab un tret matem dos pardals.»

Exàmen de geografia:

—Digas, noy, ¿qué entens per espanyol?

—Son espanyols totas las personas que han nascut á España.

—¿Cóm se divideixen?

—Si 's mira al carácter, en tontos y espavilats; si las costums, en burros y burraires; si 'ls sentiments, en poetas y botiguers, si las ideas, en legals é ilegals; si las lleys, políticas, en electors y no electors; y si las lleys económicas, en recaudadors y embargats.

—Lo mestre:—Molt bé Joanet; pero no parlis massa alt, si no vols que á tú mateix te divideixin endos.

Llegeixo en un periódich moderat:

«Als tres dias de haberse convertit al catolicisme un cert subjecte, ha mort al hospital de Girona.»

Lo periódich moderat fá una propaganda ir-resistible.

Davant de l' expectativa de morir en un hospital, no hi ha heretje que no 's converteixi.

Creguin, no quedarà un protestant per medicina.

Un periódich italiá esplica que hi havia una ballarina que patia de gota y havia hagut de retirar-se de las taulas.

Cansada de remeys inútils, vá posarse unas mitjas que havian sigut del Papa, y vá curarse miraculosament, podent tornar á enseñar las pantorrillas al públich.

¿Que volen que 'ls diga! Voldria véurelas, res, un capritxo.

Aquestas pantorrillas m' edificarian, sobre tot ab las mitjas del Papa!...

Comparat l' Agost d' aquest any ab l' Agost del any passat, resulta que han deixat de vendre 's un milló quatrecents mil sellos de franqueig méns aquest any que l' altre.

Ab unas quantas reformas més com la última de correus, lo govern ne tindrà prou ab un sello que fabriqui.

¿No saben quin és?

Lo sello de l' ignominia.

Llegeixo en un periódich:

«Lo dia 17 del més passat vá caure un llamp en l' iglesia católica de Foxboro (Boston)

«L' electricitat degué sufrir tal vegada alguna petita equivocació.

«Aquell llamp aniria destinat, sens dupte, á algun temple protestant de las inmediacions.»

Novament ha sigut retxassat lo projecte de beatificació del immortal Colon.

No importa.

En los anys de l' humanitat Colon es un héroe; dintre de la religió no seria més que beato.

Ab molta de rahó observa un periódich que Sant Crispí, per exemple, qu' era sabater, l' hi passaria davant.

Casualitats.

Per disposició del Ajuntament, avuy 13 de Octubre serà permesa la matansa de tocinos....

També per disposició del govern francés, demà 14.....

Vaja, que si no menjém botifarra, no serà porque 'l temps no s' ho portí.

En un cotxe de segona:

Passant per la estació de Sardanyola un se tréu lo rellotje y compara l' hora ab lo de l' estació.

Al veure la diferencia, esclama:

—Uy, que vá atrassat!...

—No 'n fasa cas l' hi respon un senyor molt primorós. Los rellotjes de la línea van tots arreglats al Mediterráneo de Madrit.

Segons refereix un periódich, á Murcia hi ha meltas questions entre venedors y compradors pel gran núm-ro de xavos falsos que circulan.

¡A quin temps hém arribat!

Avans se falsificaban las dobetas; are fins los xavos se falsifican.

Ja 's coneix qui 'ns mana.

EPIGRAMAS

Del treball surt lo descans
 deya sempre un tal Magí,
 y féu uns treballs tant grans,
 que al fi tísich va morir.

Mes ningú s' ho prenga á xansa,
 que prou tenia ell rahó.
 Havent mort, al fi descansa
 mes que vostés, y que jo.

CH.

—¿Que fá molt temps Pucurull
 qu' es bórnia la tèva amiga?
 —De quan ensá vols que 'u siga?
 D' ensá que l' hi falta un ull.

P. R.

Un sórt digné á un sèu company:
 —Jo sento molt la calor.
 —¿La sents! vá dir, qu' es estrany:
 jo 'm pensava qu' érats sórt.

CH.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans M. Ribas, Dexeunhi-ser, Ollerena, Ta.la la llau-na, Dofrosa Maral Urgellés y Tírolit.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com tampoch lo que han enviat los euit dans Bufanofañ, Trinquis. S. B. V. Harmanagildo, Massipona, Olerom Nousar, H. Esqj, Noy maco, Peratallada, Azulina, Dos xatos, dos estrangers, Tall á la llau-na, Tururut, Noy de 'n Broquil, Mil homes, Simon Seroff, Guard y Ola, Xulo novell y J. Rafols.

Ciutada Mieu: Lo fel que 'ns retalaja es massa atrassat.—Urgellés: Insertarem un anagrama.—Maques del Sol: dem, la combinació numérica.—Tururut: Igual que 'l triángul de vosté.—Tonel Tarragoni: Publicarem lo logogrifo.—J. Llopart: Repari que l' assumpte de 'a séva poesia per referirse á las festas es fruyta fora de temps.—J. M. Paperina: Insertarem lo trenca-closcas.—Rohit: Hi aniran dugas cantarelas. Ja sabra que al Sello l' han absolt; per lo tant la poesia que vosté vol dedicarli es inportuna; l' altre es de un genere que no hi doném lloch a la campana.—Cap y Pola: Publicarem la creu de paraulas.—Barretina vermella: Idem lo quento de vosté.—Angeleta: Igual que 'l seu onomastich y 'ls similis.—Lleig: Idem lo que vosté envia.—C. Gumá: Aceptada ab regoneixement las poesias de vosté.—Ollerna: Hi anirà 'l triángul.—Enrich Xarau: Idem algunas cantarelas.—Trapoll: L' article purament de costums no cap dintre de «la Campana»; observi que 'l nostre periódich es polítich. Ademés en lo que vosté 'ns envia, junt ab alguns tochs molt alinats hi ha molt desalinjo.

SOLUCIONS

HA LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

- LOGOGRIFICH ARITMÉTICH. — Macari — Ramon — Camila — Manel — Mónica — Clara — Coloma — Carme — Cecilia.
- TRIANGUL.

E	P	O	C	A
P	O	C	A	
	O	C	A	
		C	A	
			A	
- TRENCA-CAPS. — Martina — Marta — Rita — Tana — María — Marina — Anita y Mariana.
- SINONIMIA. — Bain.
- ANAGRAMA. — Posta — Porta — Sopat — Posat — Pastó — Sopta — Polas — Optas.
- XARADA I. — Fe-de-ri-ca.
- Id. 2. — No-la-ri.
- ENDAVIDALLA. — Solució.
- GEROGLIFICH. — Sant petit, grans festas.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Dexeunhi ser, Mil homes y Noy de 'n bróquil; a han endavinadas, 8 los ciutadons Marqués del Sol y Angeleta; 7 Franco-espanyol y Tonel Tarragoni; 5 Trenca-closcas y Tall á la llau-na; 4 Dos estrangers, Dos Xatos y Trenchalós; 2 Barretina bermella, y no mes que 1 F. Pepot y M. Ribas.

LOGOGRIFO NUMERICH.

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 — Un poble de Ca 'unya.
- 1 3 4 9 — Una cosa que s' t cara.
- 5 6 7 8 9 — Una plassa de Barcelo...
- 5 6 7 9 — Búscala en las iglesias.
- 1 7 8 3 8 9 — Lo que fan los capellans.
- 1 3 5 9 — Búscala en la plassa de To-ros.
- 1 6 8 7 9 — Búscala per terra.
- 2 7 4 9 — Lo que receptan los met-jes.
- 2 3 4 — Un apellido.

UN TRONERA.

QUADRAT DE PARAULAS

.	.	.	.
.	.	.	.
.	.	.	.
.	.	.	.

Horizontal y verticalment llegit busca la primera ratlla entre 'ls noms de dona; la segona per la provincia de Lleyda; la tercera pèls mapas y l' última en las banderas.

MARRACH PROMÉS.

TRENCA CLOSCAS.

—¿Ja vá car are 'l tabaco,!

—¿Y fuma?
 Formar ab las lletras anteriors nn coneugi refrá.

ANGELETA.

SINONIMIA.

Tot cops bitllets hi comprat y perque la rifa hi tret. tot m' hi comprat un barret gastantmbi una atrocitat. Una tot te vull donar si aixó sabs endavinar.

XIUS.

XARADA

I.

—¿Ab qui se sembla un total?
 —Ab l' hu, la bestia més fiel.
 —Ay senyor, vosté dos-primá...
 —Donga Munda, vol dos-tres?
 ¿Lo total no tracta ab llana?
 ¿Lo primer no guarda béns?

XARAU.

II.

—Pórtam l' hu-dos, acúytat' tu xicot.
 —Miri que may hu-tres. Sr. Pagellí...
 —¿Sabs que tens de tres-dos plé lo clatell?
 —¿Y qué sempre vosté ha de serne un tot?

SENSITIVA.

ENDAVIDALLA.

Me te sant Pere. me tè la solfa, baguls, armaris, calaixos, portas, fins las glesias, dalt de las voltas ¿Vols descifrar-me? Búscala, corral la necessitas... ¿La tens? ¿Me trobas?

S. J.

GEROGLIFICH REFRAN.

CAPUTXA

CA	barret	CA
PUT	barret	PUT
XA	barret	XA

CAPUTXA

Imp. de Gorchs, Villegas y C.—Pelayo, 90.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.